

Mes de maig, mes de Maria

► Maig és l'esclat de la primavera amb les seves flors, i la litúrgia continua celebrant el temps de Pasqua, el temps de l'«Al-leluia» per la Resurrecció del Senyor. La tradició de l'Església recorda també durant el mes de maig la Verge Mare de Déu, que fou la primera que visqué la joia de la Resurrecció. Ella és la flor més bella sorgida de la creació. Per això arreu del Bisbat d'Urgell se celebren molts Aplecs que veneren Maria, l'Assumpta al cel amb el seu Fill; i el Poble de Déu la visita i li prega amb molta confiança. A la imatge, la foto de la Mare de Déu d'Arboló, a Arcalís, (Pallars Sobirà) que es venera en un gran aplec al Santuari d'Arboló el primer diumenge de maig. Enguany s'ha celebrat el 75è aniversari de la seva entronització.

es venera en un gran aplec al Santuari d'Arboló el primer diumenge de maig. Enguany s'ha celebrat el 75è aniversari de la seva entronització.

GLOSSA

Retorn confiat

Un vespre entre setmana. Celebració de l'eucaristia en una església parroquial, convocats pel record i el desig de pregar per una senyora que, després de cinquanta-set anys de vida i d'una malaltia inexorable, ha retornat a Déu Pare. Ella ja no hi és físicament. Resta entre els presents, però, el record d'una vida amb tantes situacions viscudes en comú, amb les estones i els afanys compartits en els bons moments i en les dificultats, amb les paraules pronunciades i acollides, amb els silencis plens de sentit.

En mi, personalment, resta el record de les converses dels darrers temps, quan anava a portar-li l'Eucaristia. El record d'aquella dona de diàleg amè, conscient de la malaltia i del moment que vivia. El recorria amb pau, pacíficament, confiant en el Déu vers el qual anava. Agraïda amb la família, amb els amics i amb tots els qui l'atenien i en tenien cura. Estimava Déu amb una fe arrelada que projectava en un desig esperançat. Em deia en una ocasió: «No sé com és el lloc on vaig, però hi vull anar caminant en pau, confiant en Déu perquè sé que sóc a les seves mans. Ho visc així». Ho vivia i ho testimoniava. Va estimar i es va sentir estimada perquè estimava la vida i

les persones. Així, també, s'estima Déu. El traspàs d'una persona propera, el dolor, el sentiment d'absència, l'enyor de la seva proximitat ens han d'apropar a la pau, ens han d'omplir de pau. Déu és Déu d'amor —de l'amor del qual ens examinaran el darrer dia— i ens demana que ens posem confiadament a les seves mans, que ens sentim en les seves mans. «Tant si vivim com si morim som del Senyor» (Rm 14,8). Viure per al Senyor i així, un dia, morir per al Senyor.

Testimonis com aquests ens haurien d'ajudar en el nostre pelegrinatge per la terra fins que un dia, seguint Jesús, el Ressuscitat, ens retrobem amb tots aquells i aquelles que hem estimat i ens han precedit a la casa del Pare del Cel. Trobar-nos amb Déu Pare per, junts, lloar-lo, agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones que han fet camí amb nosaltres. I, fins que arribi aquest dia, seguir Jesús estimant en la llibertat, amb la pau i l'amor dels fills i les filles de Déu. Fidels, també, al testimoni de molts dels qui ens han precedit, com aquesta senyora que caminava en pau cap a Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La Vetlla Pasqual (V): Som de Crist pel baptisme!

A la Vetlla Pasqual aprenem que els cristians hem nascut a la Vida pel baptisme, que tots venim de l'aigua i de l'Esperit Sant que el Senyor Ressuscitat ens ha regalat per gràcia. És sense cap mèrit nostre que hem rebut el do de la fe cristiana i hem estat configurats a la persona del Fill de Déu. Som fills en el Fill. «Pel baptisme hem mort i hem estat sepultats amb Ell, perquè, així com Crist, per l'acció poderosa del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida» (Rm 6,4). Aquesta nit santa de Pasqua, arreu del món són obertes les fonts del baptisme, els nous creients en Jesucrist, els nous cristians, són engendrats per l'Esperit Sant i incorporats a la Santa Mare Església. Són fets fills i filles de Déu, germans entre ells, Poble sant, servidors de tothom a semblança de Crist. Tot ens ha estat regalat en la Pasqua, ja que del costat obert de Jesús clavat a la Creu en brollaren «sang i aigua», és a dir l'Església, i els sacraments del baptisme i de l'eucaristia.

La litúrgia de la Vetlla sempre inclou la commemoració baptismal. El Poble de Déu que encara viu a la terra, suplica humilment a l'Església del cel, ja triomfant, que l'ajudi, i la implora amb la «**lletania dels sants**» perquè cooperi i estigui present en el moment d'incorporar nous fills i filles de Déu. Després és beneïda la font de l'aigua baptismal de la Catedral i de les parròquies, consagrant solemnement les aigües, mentre recordem les grans meravelles obrades per Déu en favor dels seus fills, que tant estima. La benedicció de l'aigua és per beneir Déu per tot el que ha realitzat en la Història de la Salvació per mitjà de l'aigua (des de la creació i el pas del Mar Roig fins al baptisme de Jesús al riu Jordà), demanant-li que, avui també, a través de l'aigua, actuï l'Esperit de vida sobre els batejats. Quan hi ha catecúmens preparats, la Vetlla és el moment més significatiu per a administrar-los els sacraments de la iniciació cristiana: **baptisme, confirmació** i després la **comunió eucarística**, que els configura realment a Crist per sempre, els uneix en la plena comunió de l'Església santa, i els marca amb el do de l'Esperit, els fa testimonis d'Ell i hereus de la vida eterna.

Després, el celebrant invita tots els reunits a **renovar les promeses baptismals**, renunciant al mal i al pecat, a tot el que ens allunya de Déu, i professant la fe catòlica trinitària. Es tracta que tots participin conscientment tant en la renúncia com en la professió de fe, agraint els qui els van transmetre la fe i els han ajudat al llarg de la vida a mantenir-la conscient i operant. Seguirà el signe de l'**aspersió**, com un record del propi baptisme. Aquest signe es pot repetir tots els diumenges de la Cinquantena Pasqual, al començament de l'Eucaristia, i sempre que es vulgui. D'aquí ve també l'aigua beneïda que prenem en entrar a les esglésies, per recordar agraïdament el propi baptisme.

I finalitza aquesta litúrgia baptismal de la Vetlla Pasqual amb la **Preghera Universal o dels fidels**, que és l'exercici, per part de tota la comunitat, del seu sacerdoti baptismal, ja que tots els batejats som sacerdots i celebrem un culte agradable a Déu, amb les nostres vides. Per això intercedim davant Déu per l'Església i per tota la humanitat. La Vetlla ha de ser el moment joiós de renovació de la nostra vida de batejats, deixebles agraïts pel do rebut i compromesos en l'amor a semblança de Crist. Tenim la seva gran promesa: «*Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món!*» (Mt 28,20).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

SEBASTIÀ TALTAVULL

La Primera Comunió

Avui diumenge molts nens i nenes rebran la Primera Comunió. En aquest dia tan important, el bisbe Sebastià Taltavull, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, dóna un missatge als pares: «Que estimin molt els seus fills i, com a signe d'aquesta estimació, que vetllin el seu creixement cristià fins que arribin a la fe adulta. Que els ensenyin a pregar, però fent-ho primer ells i amb aquella tendresa que té més en compte el testimoni que les paraules.»

Quin és el paper dels pares?

Els pares són els primers educadors de la fe dels seus fills. És cert que Déu també ofereix altres camins i mitjans quan la família és indiferent o no ajuda. Aleshores, la comunitat cristiana col·labora de moltes maneres perquè no hi hagi un buit educatiu i ofereix, entre altres mitjans, una catequesi progressiva adaptada a cada edat, des de la infància fins a l'adulesa. La formació dels adults és prioritària per poder assegurar el creixement cristià de tots.

Com valoreu el treball en catequesi que heu fet al llarg d'aquests anys?

Com una excel·lent oportunitat per ajudar a fer camí, i fer camí junts, en comunitat, però sobretot com quelcom que m'ha ajudat sempre personalment a exercir el meu ministeri pastoral.

Com ha canviat la manera de transmetre la fe?

Ha canviat el concepte de persona, de família i de societat; han canviat el llenguatge i els mitjans de comunicació; la fe ha perdut rellevància social i la seva proclamació pública troba resistència. Avui cal el testimoni personal i un tipus de transmissió cordial que assegurin processos de creixement. Hem d'estar molt atents i ser creatius; això sí, des d'una fe ferma en Jesucrist i la confiança de comptar amb una comunitat cristiana de referència.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels qui no saben pregar

Senyor, ajuda els homes i les dones que voldrien pregar, però no ho saben fer.

Accepta el seu desig de pregar com si fos una pregària. Escolta el seu silenci i vés a trobar-los al seu desert.

Tu vas portar el teu poble fora del desert, i li vas mostrar la terra promesa. Tu, Senyor de l'univers, rei dels reis.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No hay un modelo ideal de custodia

He llegido a la conclusión de que no hay un modelo ideal de custodia de los hijos de padres separados. La custodia compartida puede funcionar muy bien para un niño y ser pésima para otro. Depende

de múltiples variables: la personalidad y estado mental de los padres, la calidad de las relaciones padres-hijos, el grado de enojo y de cooperación entre los padres, la edad de los hijos, el temperamento y flexibilidad de cada niño...

A todo lo cual hay que añadir un factor importante que quiero resaltar: los padres han de estar dispuestos a tener las mismas pautas educativas y mantener las mismas rutinas con los niños cada vez que estén a cargo de uno de ellos. Por ejemplo, un niño no se puede acostar a las ocho con un progenitor y a las diez con el otro, o comer con cubiertos cuando esté con un padre y con los dedos cuando esté con el otro, o dormir con un progenitor en su cama y solo en su habitación cuando le toque con el otro.

Todo dependerá fundamentalmente de la capacidad de entendimiento que tengan entre sí los padres. «Pero si antes no se ponían de acuerdo en nada, ¿cómo podrán hacerlo ahora?», puede usted argumentarme. Y con razón. Porque aquí está el talón de Aquiles de la custodia compartida: que ya no estaban de acuerdo antes. Si la relación entre ellos hubiese sido buena, no se habrían separado, ¿no le parece? Por eso, un psiquiatra norteamericano, Donald Bloch, dice: «Una pareja capaz de manejarse adecuadamente con un proceso de divorcio debería, en principio, tener un excelente matrimonio.»

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

María, Madre de la Misericordia

No es infrecuente hoy que un sufrimiento humano, próximo o de escala universal, nos una en el dolor. Anhelamos que se encuentren soluciones a tanta dolencia. Oímos la reiterada voz del Papa, contemplamos sus gestos de misericordia, compartimos su oración y escuchamos su palabra: «Sabemos que la vida que vivimos en el amor misericordioso de Dios es más fuerte que el sufrimiento.»

Ante nosotros se abre un gran reto: ser un grano de la playa o una gota del océano. Ser grano-simiente entregado en el surco, que en Jesucristo da mucho fruto y toma parte en un huerto frondoso.

Hoy se nos pide ser testimonios de la misericordia de un Dios que es Amor. «Él vive entre los ciudadanos promoviendo la solidaridad, la fraternidad, el deseo de bien, de verdad, de justicia». Caminar mostrando al Señor que pasa derramando amor. «Sed misericordiosos, como el Padre es misericordioso» (Lc 6,36).

«Es el tiempo de retornar a lo esencial para hacernos cargo de las debilidades y dificultades de nuestros hermanos», nos dice Francisco. Todos estamos convocados. Sea con pequeños gestos cotidianos de cercanía o con la entrega de toda la vida.

Que la dulzura de la mirada de la Madre de la Misericordia nos acompañe.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

11. **Dilluns** (■ Lleida) (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16, 11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.
12. **Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports. Beat Francesc de Siena, prev. servita.
13. **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Mare de Déu de Fátima (Portugal). St. Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. salesianes (FMA, 1872).
14. ■ **Dijous** [Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.
15. **Divendres** [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia. St. Torquat, bisbe de Guadix i mr.; Sta. Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); St. Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).
16. **Dissabte** [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.
17. **† Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 4,1-13 (o bé: Ef 1, 17-23) / Mc 16,15-20]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Jesús anuncia als apòstols l'enviament de l'Esperit. Pintura del Duccio (Escola de Siena, s. XIII)

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, salió Cornelio a su encuentro y se echó a sus pies a modo de homenaje, pero Pedro lo alzó, diciendo: «Levántate, que soy un hombre como tú.» Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando cayó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban sus palabras. Al oírlos hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios, los creyentes circuncisos, que habían venido con Pedro, se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles. Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Le rogaron que se quedara unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Hijo único, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Éste es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto dure. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»

COMENTARI

L'amor que Déu posa en nosaltres és creatiu

Estimar i ser estimat: és el desig més profund, la necessitat de l'home i de la dona des de la més tendra infància i en totes les èpoques de la vida. Però, què és l'amor? A aquesta pregunta, se li han donat diverses respostes que no són mai prou satisfactòries.

El tema central de la Paraula de Déu proclama aquest diumenge és l'amor cristià, que no fa distincions de persones (1a lectura) i té la seva font en Déu. Diumenge passat recordàvem les paraules de Jesús: «Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit». Avui s'aclareix el sentit d'aquest *estar en Crist*: es tracta de romandre en el seu amor. L'amor ve de Déu que és l'amor i ha pres la forma huma-

na en Jesús. En l'amor es troba tota l'essència de la vida divina que circula en la Trinitat. En Déu, l'amor coincideix amb el seu mateix ésser: Déu és relació, comunicació, amor. En efecte, sant Joan afirma que l'amor de Déu es manifesta en el fet que «ell ha enviat el seu Fill únic al món perquè visquem gràcies a ell» (2a lectura). La grandesa de l'amor de Déu es manifesta, doncs, en el misteri pasqual de mort i resurrecció. La Pasqua de Jesús és el senyal més evident de la seriositat del seu amor, perquè com ens recorda el mateix evangeli d'avui: «Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Corneli, que era pagà, i la seva família, de qui parla la primera lectura, fa que Pere i la primera comunitat cristia-

na s'adonin que l'amor salvífic de Déu no coneix barreres: «Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». La mort de Crist a la creu és donada per Déu a tots els homes sense distincions: «per nosaltres els homes i per la nostra salvació...», com recitem en el Credo.

Estimar significa, per tant, tenir els mateixos sentiments que Déu, actuar gratuïtament, comportar-nos com Jesús amb els seus, als quals manifestà tot l'amor de Déu Pare: «El meu manament és que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat». Aquesta és la Bona Notícia, la «joia de l'Evangeli» que l'Església i els cristians hem d'anunciar arreu, no només amb paraules sinó també i sobretot amb actes.

Ignasi Ricart, claretià

La parròquia de Ponts agraeix la dedicació de Mn. Fortuny

Ponts i els pobles propers van celebrar el 19 d'abril una festa per agrair la tasca com a prevere i amic de Mn. Bonifaci Fortuny, un reconeixement als més de 25 anys que porta servint Ponts i els pobles de la zona: Guardiola, Plandogau, Vilamajor, Mirambell, Vilalta, l'Alzina, Bellfort, Gualter, Palau, Pallerols, El Puig, La Torre, Polig, La Serra, Tiurana-Solers, Cluella i Vilaplana.

La Missa d'Acció de Gràcies es féu a l'església de Santa Maria de Ponts, presidida per Mn. Bonifaci, i concelebrada per Mn. Josep Sauter, el diaca Mn. Josep Caba i Mn. Jaume Mayoral; solemnitzada pels cants de la Coral Pontsicana. Van participar els fidels i la majoria dels alcaldes i representants de les entitats dels pobles.

Al final de l'Eucaristia pasqual Mn. Fortuny va agrair la celebració, a la qual s'hi va afegir la felicitació enviada pel Sr. Arquebisbe Joan-Enric. La celebració s'acabà amb una fotografia de família per a poder recordar aquest moment.

La parròquia de Baén és restaurada

L'església de Sant Andreu de Baén, al Baix Pallars ha estat restaurada i s'han arranjat el sostre i la façana i, en una segona fase, el seu interior. Les obres s'han dut a terme gràcies a la determinació dels veïns del poble, constituïts en una associació cultural, «la Barga», i els ajuts i el suport del Bisbat d'Urgell, l'Ajuntament de Baix Pallars i la Diputació de Lleida.

L'acte d'inauguració es va celebrar el 19 d'abril, amb la presència del Vicari General Mn. Josep M. Mauri, l'Alcalde del Baix Pallars, Josep M. Semino i el Diputat Xavier Pont.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Celebració del IV Congrés Litúrgic a Catalunya

La conferència «Alguns desafiaments de la reforma litúrgica: records i testimonis», dictada per Mons. Piero Marini —Arquebisbe President del Comitè Pontifici per als Congressos Eucarístics Internacionals i Mestre de les Celebracions Litúrgiques Pontificies (1987-2007)— va posar el punt final del IV Congrés Litúrgic a Montserrat, que es va celebrar els dies 16, 17 i 18 d'abril a la Facultat de Teologia de Catalunya a Barcelona i al Monestir de Montserrat.

El Congrés va ser convocat per la Conferència Episcopal Tarraconense i el P. Abat de Montserrat, amb la col·laboració de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (ISLB) i el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL), quan es compleixen cent anys del primer Congrés Litúrgic de Montserrat, que es va celebrar l'any 1915.

L'acte inaugural va ser presidit pel Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, acompanyat per l'Arquebisbe de Tarragona i President de la CET, Jaume Pujol, l'Arquebisbe-Bisbe d'Urgell i President de la CIL, Joan-Enric Vives, l'Abat de Montserrat, Josep Maria Soler i el Degà-president i el Vice-degà de la FTC, Armand Puig i Joan Planellas. En els parlaments inicials, el Dr. Puig valorà la importància, en els inicis del moviment litúrgic a Europa, del I Congrés Litúrgic de Montserrat, que tingué una assistència massiva de dos mil congressistes. L'Abat Soler subratllà els quatre elements que es donen en els quatre congressos litúrgics (1915, 1965, 1990 i 2015): afavorir la vivència de la litúrgia com a base de l'espiritualitat cristiana, aprofundir en la Paraula de Déu, conrear i difondre la música litúrgica i oferir als fidels una bona formació que els ajudi a viure en el servei als altres allò rebut en les celebracions litúrgiques.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives destacà els aspectes més importants dels Congressos Litúrgics celebrats fins ara i l'aportació del Concili Provincial Tarraconense (CPT) de 1995 i del document de la CET sobre «La litúrgia, font de la vida espiritual». Mons. Vives va anunciar la publicació de la segona edició del *Cantoral litúrgic bàsic*, fruit de la resolució n. 52 del CPT, la tercera edició en català del *Missal Romà* i la quarta edició dels quatre volums de la *Litúrgia de les Hores*.

A les sessions del IV Congrés Litúrgic de Montserrat van participar prop de 200 persones, entre les quals els Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Celebració de la Pasqua del Malalt el proper 16 de maig

La Delegació de Salut ha organitzat per al proper 16 de maig la celebració de la Pasqua del Malalt, amb una trobada al Santuari de Meritxell, on hi haurà una conferència testimonial, sota el títol «Consagrats al servei dels malalts». L'Eucaristia serà presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric i després es farà un dinar de germanor a Aina, la casa de colònies a Canillo. Si us voleu fer presents, contacteu amb la vostra parròquia o bé amb al Bisbat d'Urgell, tel. 973 250 054; e-mail: despatx@bisbaturgell.org

Confirmacions a Linyola

Dissabte 18 d'abril, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el Sagrament de la Confirmació a 6 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Linyola. Fou acompanyat pel Rector de la Parròquia, Mn. Pere Canyada i pel Diaca Mn. Josep Caba.

L'Arquebisbe glossà les lectures proclamades del III Diumenge de Pasqua animant els confirmands a no tenir por a l'hora de ser testimonis de la resurrecció de Crist com ho foren els apòstols. Mons. Vives explicà als joves, catequèticament, la importància del «testimoni» que és el qui pot donar fe d'un esdeveniment. En acabar la celebració Mons. Vives regalà un *Nou Testament* als joves confirmats i va poder saludar els catequistes i els col·laboradors de la Parròquia que li feren lliurament d'un record fotogràfic de les activitats realitzades a la Parròquia de Linyola l'any 2014.

Urgell s'afegeix a la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

El passat dia 26 d'abril, IV diumenge de Pasqua, la Delegació de Pastoral Vocacional del Bisbat va organitzar, durant tot el dia, una Cadena de Pregària per les Vocacions semblant a la que es fa durant el mes de novembre a totes les Diòcesis amb seu a Catalunya, aquesta vegada amb motiu de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Hi van participar la major part de les parròquies i de les comunitats religioses del Bisbat.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4 - 107.5 - 91.5

Any de la Vida Consagrada: testimonis de vida

Gna. Conxita Segalà Comanges, C.C.

La Gna. Conxita Segalà forma part de la comunitat de les Germanes de la Congregació Carmelita Vedruna (Carmelites de la Caritat de Sta. Joaquina Vedruna) que hi ha a Puigcerdà, vinculada amb l'escola del mateix nom a la ciutat.

Després d'un recorregut per diferents escoles i comunitats ha treballat intensament a Puigcerdà: «Vaig ingressar quan era jove al noviciat de Caldes de Malavella i després, sempre m'he mogut en l'àmbit de Catalunya, sobretot a la província de Girona.»

La seva vocació és l'ensenyament. «M'hi he dedicat en cos i ànima. Aquest fet m'ha portat a viure en diverses comunitats educatives per l'estructura de cada moment, a tenor dels canvis que hi ha hagut. He mirat d'estar disponible en aquest sentit i això m'ha donat una riquesa molt gran perquè he conegut molts

espais diferents de vida escolar, de vida de poble, i he conegut molts tipus de persones que m'han obert molt a tot.»

L'intercanvi de vivències i experiències amb gent molt diversa i en circumstàncies molt diferents ha estat un doll de saviesa permanent per a ella: «M'ha estat una riquesa molt important a la meua vida. Ho considero un do de Déu. Aleshores això ha estat el mitjà, la missió, però és clar, jo em vaig consagrar al Senyor, amb una gran convicció que era cridada a viure l'Amor, l'Amor de Déu a totes les persones que estiguessin al meu costat, i això m'ha portat una gran pau interior que de vegades s'ha perdut una miqueta per les dificultats de la vida quotidiana, però el que sí he de dir és que ho he viscut interiorment amb molta alegria i amb la certesa que el Senyor està amb mi i al mateix temps el trobo amb cada un dels germans.»